

POSICIONS CLARES



Després d'uns mesos de silenci, reapareix TRIBUNA. Torna a la palestra amb el mateix desig que va incitar-nos a crear-la fa prop de tres anys, per a dir clarament el que pensem de la situació general catalana. Una modificació important, però, ens cal assenyalar: a partir d'aquest número TRIBUNA és completament autònoma i la responsabilitat de la seva acció només incombeix al Consell de Redacció.

La nostra publicació esdevé, doncs, el que el seu nom indica: una TRIBUNA oberta a tots els que consideren que els ideals de democràcia, llibertat i República poden aglutinar la major part dels catalans, i una afirmació de la nostra voluntat d'ésser presents arreu i en tots els aconteixements que puguin interessar la nostra Patria. Respectuosos de les Institucions que lliurement el poble català va donar-se el 1931, les considerem legals mentres apliquin regularment totes les disposicions dels textos que les crearen, i en espera de la decisió que prendrà el nostre poble quan pugui expressar de nou la seva voluntat.

Creiem que els maximalismes, en tot cas, han de deixar d'ésser solament verbals; han de reivindicar-se des de l'interior de Catalunya i acceptant-ne totes les conseqüències. En aquest aspecte alguns - de França o d'Amèrica - no es cansen d'invocar els sacrificis de l'interior i asseguruen que només actuen tenint en compte llurs interessos. Caldria, però, aclarir que, en general, només es prevalen d'aquests interessos quan s'avenen als particulars o col·lectius d'aquells que els invoquen.

No ens cansarem de repetir que a l'interior es sofreix i es lluita; que es busquen fórmules per a enderrocar el franquisme - algunes vegades inclús en contradicció amb les aspiracions de l'exili, puix el nostres amics consideren que el primer objectiu a assolir es la llibertat d'expressió i d'actuació. En canvi certa política exiliada dona massa la sensació d'un joc per a passar temps. Es potser per això que, per part de certs senyors, hi ha tantes intransigències cada vegada que es tracta d'entaular un diàleg democràtic que permeti el retorn a casa, a recomençar de nou, i lliurement, la vida política a Catalunya. Sabem, i es donen compte, que aleshores es mirarà molt prim, que s'examinaran en detall les actuacions i la gestió d'uns i altres i que no hi valdran per a res els títols que hagin pogut adquirir-se a l'exili.